

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

Public Participation in Stray Dog Management of Wat Pleng Community,
Bang Phlat, Bangkok

ธนพงศ์ ทาศรีนุช¹
Tanapong Tasrinut

Received: December 19, 2019

Revised: May 16, 2020

Accepted: May 27, 2020

DOI: 10.14456/jra.2021.16

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ชุมชนวัดเพลงจำนวน 210 คน โดยมาจากจำนวนประชากรที่มีอยู่ในชุมชนวัดเพลง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยกรณี 2 ตัวอย่าง (t-test Independent) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัย พบว่า 1) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.77) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 1.18) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.94) ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 1.23) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.45) และ 2) ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมี

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

Corresponding author, e-mail: Tanapong_aom@hotmail.com, Tel. 083-9690720

ส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, สุนัขจรจัด, ชุมชน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the participation of the people in managing stray dogs in Wat Phleng community and 2) to compare the participation of the people in managing the stray dogs of Wat Phleng community. Sample groups include there were 210 people living in the Wat Phleng community area, which comes from the existing population of Wat Phleng community. The instrument used in the research was a questionnaire consisting of 4 aspects which were participation in decision making. Participation in operations Regarding participation in receiving benefits And participation in evaluation of data analysis by finding frequency, percentage, mean, standard deviation T-test independent comparison, one-way ANOVA, data analysis using social science software packages The study indicated that; 1) Public participation in stray dog management at Wat Phleng community, Bangplad district, Bangkok The overall picture was in the high level ($\bar{X}$ = 4.00, S.D. = 0.77) and when considering each aspect found that The aspect with the highest average value was the participation in decision making ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 1.18), followed by participation in receiving benefits. Was at a high level ($\bar{X}$ = 4.20, S.D. = 0.94) regarding the participation in the operation was at the high level ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 1.23) and the least mean was the participation in evaluation. Moderate level ($\bar{X}$ = 3.40, S.D. = 0.45). And 2) The comparison of personal factors and public participation in stray dog management of Wat Phleng community, Bangplad district, Bangkok classified by gender, age, education level, occupation, average monthly income and the duration of living in the community found that the overall picture was not different.

Keywords: Participation, stray dogs, community

บทนำ

ปัญหาสุนัขจรจัด เกิดจากการที่มีการเพิ่มของจำนวนประชากรสุนัข (Overpopulation) ซึ่งสาเหตุใหญ่ ๆ มาจากการขาดความรับผิดชอบของเจ้าของสัตว์ การขาดความรับผิดชอบของผู้เพาะพันธุ์สัตว์ การขาดความรับผิดชอบของผู้เพาะพันธุ์และสมาคมที่เกี่ยวข้องกับพันธุ์สัตว์ การขาดความรับผิดชอบของสัตวแพทย์ การขาดความรับผิดชอบของหน่วยงานของรัฐ ข้อความข้างต้น มีปัจจัยที่เอื้ออำนวยให้สุนัขจรจัดมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น วิธีที่จะควบคุมจำนวนสุนัขให้ได้ผล ควรพิจารณา คือ เข้มงวดในการเคลื่อนย้ายสัตว์ควบคุมการผสมพันธุ์ควบคุมแหล่งที่อาศัย โดยมี 3 องค์การสำคัญที่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา คือ ภาครัฐ สัตวแพทย์ ประชาชน และควรแก้ปัญหาที่รากเหง้าของสาเหตุ คือ การเพิ่มของจำนวนประชากรมากเกินไป (Overpopulation) การขาดความรับผิดชอบของเจ้าของ โดยมีมาตรการสำคัญ 4 ประการ (The Key Principle of Stray Control) การออกกฎหมายในระดับประเทศหรือท้องถิ่นการจดทะเบียนสุนัขเพื่อควบคุมสุนัขมีเจ้าของ การฉีดวัคซีนการทำหมันการให้ความรู้เพื่อให้เจ้าของสุนัขเกิดความรับผิดชอบต่อสุนัข และให้ประชาชนช่วยกันดูแลสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเห็นถึงประโยชน์ของการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2560)

ปัจจุบันประเทศไทยมีสุนัขจรจัดประมาณ 5 แสนตัว จากการวิจัยพบว่า ถ้าจำนวนสุนัขจรจัดยังเพิ่มขึ้นในอัตรานี้ ในปี 2580 จะมีสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้น 5 ล้านตัว ซึ่งตามหลักต้องทำหมันสุนัขเพื่อลดการขยายพันธุ์ให้ได้ 70% ของสุนัขทั้งหมด ถึงจะไม่ทำให้จำนวนเพิ่มขึ้นได้ หากมีการจัดระเบียบสัตว์เลี้ยงได้ และมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาสุนัขจรจัด ปัญหาที่ตามมา จะลดลงมาก เพราะรัฐสามารถเข้าไปช่วยเหลือได้ ตัวประชาชนเองมีการเลี้ยงสัตว์แบบรับผิดชอบต่อหลาย ๆ ส่วนช่วยกันควบคุมจำนวน และตัดวงจร การมีส่วนร่วมของประชาชนในการปัญหาสุนัขจรจัด ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการลดปัญหาที่เกิดจากสุนัขจรจัด เช่น ไม่เกิดโรคระบาด หรือบางท้องถิ่นอาจกำหนดให้ขึ้นทะเบียนแล้วทำหมันฟรี ฉีดวัคซีนฟรี เป็นต้น จากข้อความข้างต้นที่กล่าวรายละเอียดส่วนนี้ยังไม่ถูกกำหนดออกมา จึงควรจะมีเกณฑ์หรือหลักการร่วมของแต่ละองค์กร เพื่อที่จะจัดระเบียบ ไม่อย่างนั้นต่างคนก็ต่างทำ เกวลี กล่าวว่า ในส่วนของคณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาฯ มีนโยบายและกิจกรรมที่จะช่วยหน่วยงานราชการและผู้รักสัตว์เลี้ยงเป็นประจำ โดยคณะฯ มีการออกหน่วยสัตวแพทย์เคลื่อนที่ออกไปตามแหล่งชุมชน เช่น วัด พื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเพื่อบริการตรวจสุขภาพและทำหมันสัตว์ฟรี หรือที่โรงพยาบาลสัตว์ของคณะฯ ก็มีนโยบายทำหมันในราคาต้นทุน และให้บริการทำหมันฟรีเป็นระยะ ตามโอกาสพิเศษต่าง ๆ นอกจากนี้ คณะฯ ยังมีการรณรงค์เรื่องการทำหมันสัตว์อายุน้อยก่อนวัยเจริญพันธุ์ โดยมีบริการทั้งฉีดวัคซีนฟรี ทำหมันฟรี ผังไมโครชิปฟรี มากกว่า 10 ปีแล้ว จนถึงปัจจุบัน โดยสามารถรับบริการได้ที่สำนักอนามัยในแต่ละเขตพื้นที่ แต่บุคคลบางส่วนก็ยังไม่ได้ไปขึ้นทะเบียนกันเพราะกลัวมีภาระต้องรับผิดชอบในฐานะเจ้าของมากขึ้น ซึ่งมีการขึ้นทะเบียนสัตว์เลี้ยงมานานแล้ว และเป็นความประสงค์ของเจ้าของเอง ที่จะปกป้องสัตว์เลี้ยงของตนเองและสามารถตามหาได้เมื่อหายไป ตรงนี้ต้องเป็นความประสงค์ของประชาชนเองด้วย ที่อยากจะมีสัตว์ เลี้ยงและ เลี้ยงอย่างมีความรับผิดชอบต่อทั้งตัวสัตว์เองและสังคม (กรมการปกครอง,

2555) ผู้วิจัยเห็นว่ามีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง และควรได้รับการดูแลช่วยเหลือปัญหาสุนัขจรจัดในชุมชน เพราะมีการแพร่ขยายของสุนัขเพิ่มขึ้นมีจำนวนสุนัขจรจัดเป็นจำนวนมาก ยังไม่ได้รับการดูแลทั่วถึง ดังนั้น จึงเป็นที่มาของวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยคาดว่าผลการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างเสริมความความเข้มแข็งของประชาชนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาสุนัขจรจัดเพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการดูแลความเรียบร้อยในชุมชน และจัดการกับปัญหาให้ไปในทางที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร” การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง จำนวน 210 คน โดยมาจากจำนวนประชากรที่มีอยู่ในชุมชนวัดเพลง ได้มาจากตารางของเครซี & มอร์แกน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random) สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ตัวแปรตาม (Dependent Variables) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.2 จำนวน 118 คน มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.0 จำนวน 86 คน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา / ปวช. คิดเป็นร้อยละ 41.0 จำนวน 86 คน มีอาชีพค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 34.3 จำนวน 72 คน มีรายได้ 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 53.8 จำนวน 113 คน และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.0 จำนวน 86 คน

2. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.20

2.2 ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.20

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.18

2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.40

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง โดยภาพรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง	$\bar{x}$	S.D	ระดับ
ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.20	1.18	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	4.20	1.23	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	4.18	0.94	มาก
ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	3.40	0.45	ปานกลาง
รวม	4.00	0.77	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง อยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 1.18) รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.94) รองลงมา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 1.23) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.45) ตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง พบว่า

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีเพศต่างกัน

เพศ	N	$\bar{X}$	S.D	t	Sig
ชาย	92	3.92	0.82	-1.284	0.201
หญิง	118	4.06	0.73		

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศกับการมีส่วนร่วมพบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง ที่มีเพศต่างกัน มีคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีอายุต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.185	3	1.395	2.376	0.071
ภายในกลุ่ม	120.934	206	0.587		
รวม	125.119	209			

จากตารางที่ 3 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงที่มีอายุต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	0.975	3	0.325	0.539	0.656
ภายในกลุ่ม	124.144	206	0.603		
รวม	125.119	209			

จากตารางที่ 4 ผลจากการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีอาชีพต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.453	6	0.742	1.248	0.283
ภายในกลุ่ม	120.666	203	0.594		
รวม	125.119	209			

จากตารางที่ 6 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงที่มีอาชีพต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.663	4	0.666	1.114	0.351
ภายในกลุ่ม	122.456	205	0.597		
รวม	125.119	209			

จากตารางที่ 7 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลงที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 8 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลง ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน

แหล่งรวมความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.185	3	1.395	2.376	0.071
ภายในกลุ่ม	120.934	206	0.587		
รวม	125.119	209			

จากตารางที่ 8 ผลการตรวจสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลงที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน พบว่า ความแปรปรวนของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลง ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบของการวิจัย มีประเด็นที่สำคัญสามารถมาอภิปรายผลเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัชรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของปภาวรินทร์ นาจำปา (2557) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบล คลองใหญ่อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด” พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง มีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิษณุ หยกจินดา (2557) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกว้าง ตำบลทับไทร อำเภอบึงนาราง จังหวัดพิจิตร” ประชากรในชุมชนวัดเพลง มีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิตา ศรีนุ่น (2558) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอบะนัง จังหวัดยะลา” พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลงมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง ที่มีเพศต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของปภาวรินทร์ นาจำปา (2557) พบว่า ประชากรชาย และประชากรหญิง มีส่วนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง ที่มีอายุและอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของโสภิตา ศรีนุ่น (2558) พบว่า ประชากรที่มีอายุและอาชีพต่างกัน มีส่วนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลงที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของคมลักษณ์ สงทิพย์ (2557) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำวัดตะเคียน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี” พบว่า ประชากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน จะมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของนงเยาว์ ทองสุข (2558) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง” พบว่า ประชากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลงเขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชากรในชุมชนวัดเพลง ที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน จะมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของรัฐพล ศรีธรรมมา และเกวลิน ศิลพิพัฒน์ (2560) ได้ศึกษาวิจัย “การมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี” พบว่า ประชากรที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมโดยรวมไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการสุนัขจรจัดของชุมชนวัดเพลง เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากประชาชนให้ความสำคัญกับปัญหาในเรื่องของสุนัขจรจัด จึงทำให้ภาพรวมของการมีส่วนร่วมออกมาอยู่ในระดับมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการกับปัญหา ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ที่เกิดจากการจัดการกับปัญหา และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนในเรื่องของการจัดการกับสุนัขจรจัด นับว่าเป็นแนวทางใน

การดำเนินด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนได้เป็นอย่างดีสามารถนำไปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่งเสริมด้านการประเมินผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมกับภาครัฐมากขึ้น
2. เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และยอมรับการประเมินผลของประชาชน
3. จัดหน่วยงานที่เป็นกลาง หรือมีความยุติธรรมเพื่อให้ประชาชนไม่ถูกภาครัฐเอาเปรียบ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ควรทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในชุมชนวัดเพลงในด้านอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับปรุงและนำไปใช้ประโยชน์แก่ชุมชน
2. ควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านการมีส่วนร่วมในด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นประโยชน์แก่ชุมชนวัดเพลง

เอกสารอ้างอิง

- กรมการปกครอง. (2555). สถิติรายงานจำนวนประชากรและบ้านจังหวัดจันทบุรี. กรุงเทพฯ: กรมการปกครอง.
- คมลักษณ์ สงทิพย์. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กรณีศึกษา ตลาดน้ำวัดตะเคียน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว). คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- นงเยาว์ ทองสุข. (2558). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงอำเภอสีเกา จังหวัดตรัง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(3), 9-15.
- ปภาวรินทร์ นาจำปา. (2557). การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบล คลองใหญ่อำเภอกลองใหญ่ จังหวัดตราด. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัฐพล ศรีธรรมมา และเกวลิน ศิลไพพัฒน์. (2560). การมีส่วนร่วมของประชาชนและประสิทธิภาพการจัดการขยะของเทศบาลตำบลเขาพระงาม อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี. (รายงานวิจัย). วิทยาเขตบางเขน: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- วิชัญ หยกจินดา. (2557). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน หมู่บ้านทุ่งกร่าง ตำบลทับไทร อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน). วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2560). *การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม: เทคนิควิธีและการนำไปสู่การปฏิบัติ*. เข้าถึงได้จาก <https://www.opdc.go.th/content/Mjc4Nw>
- โสภิตา ศรีนุ่น. (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลเมืองเบตง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). คณะรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

